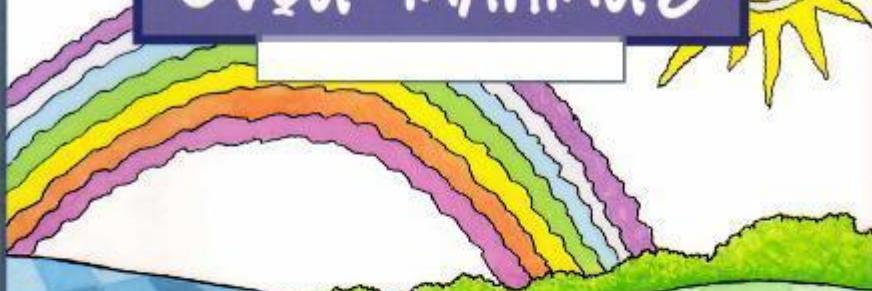

Yurdan Najıl Bayır

OVÇU MAHMUD

Yardım Nüjüt Bayrı

OVÇU MAHMUD

"TUTU" Uşaq Mədəniyyət Mərkəzi

Bakı - 1998

Ovçu Mahmud deyilən bir gənc vardı, qərib yerlərdə dolaşmağı sevərdi. Bu Ovçu Mahmud günlərin birində bir meşəni xoşladı və orda özünə koma qurub yaşamağa başladı: ova çıxar, göydə uçub, yerdə qaçandan ovlar, gününü keçirərdi.

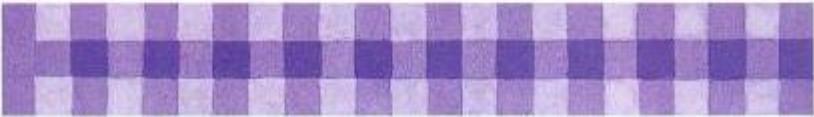
Bir dəfə ova çıxarkən Ovçu Mahmuda tülübü rast oldu. "Öldürüb dərisini soyar, qışda ayaqaltı kimi işlədərəm!" - deyə Ovçu Mahmud fikirləşdi.

Tülübü onun niyyətini duyub, yalvardı:

- Öldürmə məni, Ovçu Mahmud. Gün gələr, gərəyin olaram!

Ovçu Mahmud tülüyüə dəymədi, evinə gətirib ovladığı iki quşdan birini ona verdi və birini də özü yedi.

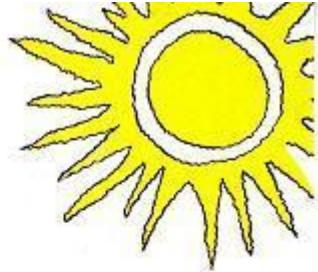
Ertəsi gün tülkü meşəyə çıxınca, canavara rast oldu.

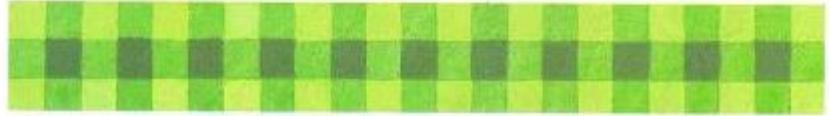
- Gəlsənə səni yeyim, - deyə canavar sözə başladı.

Tülkü ona belə cavab verdi:

- Tütalım, yedin məni, sonra nə olacaq? Yenə ac-mayacaqsan? Yaxşısı budur, gedək Ovçu Mahmudun evinə. Orda hər gün ov əti yeyəcəksən!

Canavar razılaşıb, tülküylə birlikdə Ovçu Mahmudun evinə gəldi. Ovçu Mahmudsə o gün 3 xallı maral ovladı və evə qayıdanda gördü ki, bir qonağı da artıb.

Həmin gündən sonra tülkü bir dəfə ayıya rast olub evə gətirdi, bir dəfə bəbirə, bir dəfə də Simurq quşuna. Ovçu Mahmud da bir dəfə 4 maral, bir dəfə 5 ceyran, bir dəfə də 2 maral, 4 ceyran ovladı və hər dəfə "Yenə qonağım artıb!" - deyə evə qayıdarkən, doğrudan da qonaqlarının çoxaldığını gördü.

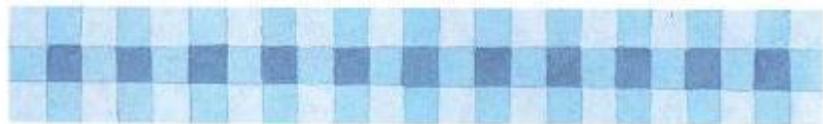
Simurq quşu gələn günün ertəsi, Ovçu Mahmud ova yollanandan sonra, tülkü dedi:

- Belə olmaz axı, Ovçu Mahmud ov getirir, biz də bir ucdan yeyirik. Gərək ona kömək edək!

- Əlbəttə! - deyə heyvanlar çığırışdı, - amma necə kömək edə bilərik?

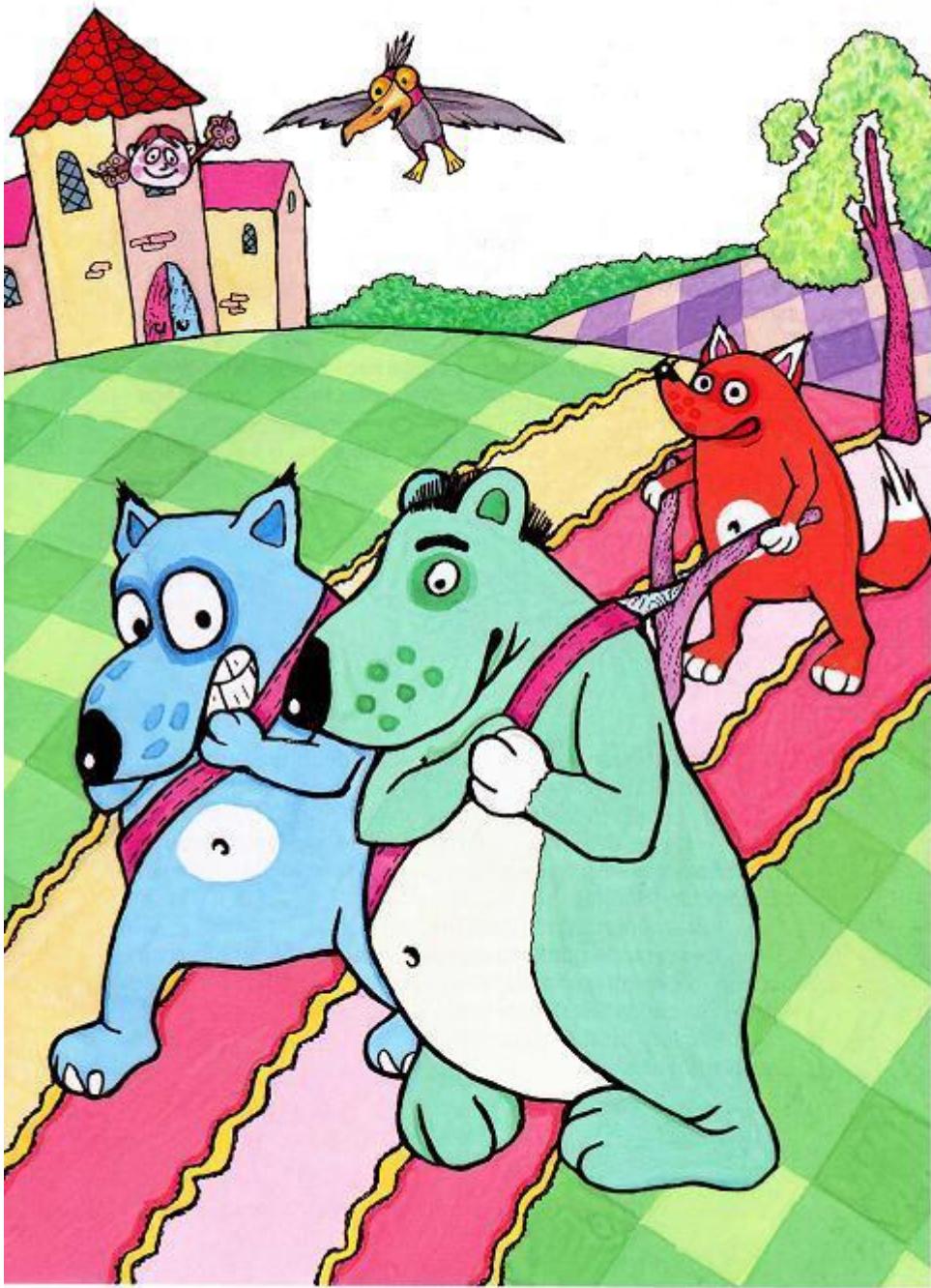
- Mən bilirəm necə, - deyə tülkü cavab verdi, - gəlin onu evləndirək!

Danışib bu qərara gəldilər ki, Çinmaçın padşahının qızını gətirib Ovçu Mahmuda versinlər. Bəbiri evə gözetçi qoyub, qalanları yola düşdülər: Simurq quşu tulkünü caynağına alıb uçur, canavarla ayı yerlə qaçırdı. Gəlib bir cütçüyə rast oldular. Fağır cütçü vəhşi heyvanları gören kimi, qorxub aradan çıxdı. Cütçünün öküzləri də hürküb boyunduruqdan çıxdı və hərəsi bir tərəfə götürüldü.

- Gəlin öküzlərin yerinə sizi bağlayım, - deyə tulkü canavarla ayını boyunduruqladı, - indi yeri şumlarıq, adamlar mat qalıb bir-birinə danışar. Padşah qızı da eşidib baxmağa gələndə Simurq quşu onu götürər. Sonra bir yerdə evə gedərik!

Tülkü deyən kimi də etdilər və padşah qızını götürüb
Ovçu Mahmudun evinə döndülər.

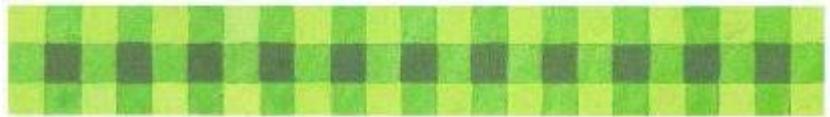
O günü Ovçu Mahmud 7 ceyran ovladı. "Bir qonağım da
artıb!" - deyə düşündü. Evə qayıdan kimi elə qapının
ağzındaca, hərənin payını özünə verdi. Ancaq iki pay da əlində
qaldığından soruşdu:

- Biri mənim payım, bəs biri kimin?

Evə girenə gördü ki, içəridə Ay parçası qədər gözəl bir
qız var. Görən kimi də vuruldu Gülzara - padşah qızının adı
Gülzarıdı - qız da Ovçu Mahmuda.

Bunlar burda evlənməkdə olsun, görək Çinmaçın
padşahı neylədi.

Qızı itən gündən Çinmaçində bir falçı, bir rəmmal, bir münəccim qalmadı ki, dəridən-qabıqdan çıxmasın, amma heç biri Gülzarın yerini nişan vere bilmədi. Axır, cın-cındırından cın hürkən falçı arvadı çağırıldılar. Bu arvad fal açar-açmaz, tezca dedi:

- Qızın uzaq bir meşədə, Ovçu Mahmudun yanında! Taleyindən də çox razıdır!..

Padşah savaş təbilini çaldırdı və qoşun götürüb, qızını qaytarmaq üçün Ovçu Mahmudla müharibəyə yollandı.

Ovçu Mahmudla heyvanlar bir də gördülər ki, qabaqdan bir qoşun gelir, sayı-hesabı yox. Düşünüb çarə aramağa başladılar.

- Mən bildim neyləmək lazımdı, - deyə tülükü dilləndi, - padşahın qoşununu qovmaqdən ötrü meşənin nə ki tülükü, canavarı, ayısı, bəbiri və quşu var, hamisini bura çağırmalıyıq!

Belə də etdilər. Qoşun gözünü açınca, meşənin vəhşi heyvanları onun üzərinə cumdu: quşlar dimdiklədi, ayı vurub-yıxdı, tülükü dişlədi, canavarla bəbir parçaladı!..

Bunu gorən padşah öz-özünə düşündü: "Bu sayda qoşunu hədər yerə qurban verməyə dəyməz. Qızım Ovçu Mahmudla xoşbəxt yaşamasayıdı, yəqin özü gələrdi!.." Sonra padşah əmr verdi, döyüşü saxlatdı və barışiq elan etdi.

Ovçu Mahmudla Gulzar, meşə heyvanlarıyla insanlar bu barışığa çox sevindilər və böyük bir süfrə açaraq, yeyib-içib şənləndilər. Onlar şənlənməkdə olsun, biz də bu nağılı bitirməkdə.

"TUTU" Uşaq Mədəniyyət Mərkəzi

*Uşaqlar bütün nağılları
ilk dəfə Ana Dilində eşidir.
Bütün uşaqlarla dost olmaq
isteyirsənsə, onların dinlədiyi nağılı
sən də dinlə, sən də anla.
Ətirli gül-çiçək kimi, hər dilin de
öz rəngi, öz qoxusu var.
Yurdunun bütün rənglərini
görsən, Dünyanın ətrini alacaq,
canlı olan hər şeyi
sevib-qoruyacaqsan...*

